

ИЗПИТВАНЕТО НА ГОСПОДА

Дейвид Уилкерсън
19 Април, 1999

„Защото, братя, желая да знаете, че макар да са били бащите ни всички под облака и всички да са минали през морето, и в облака и в морето всички да са били кръстени в Мойсея, и всички да са яли от същата духовна храна, и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; и тая канара бе Христос) пак в повечето от тях Бог не благоволи; за това ги измори в пустинята. А в тия неща те ни станаха примери та да не похотстваме за злото, както и те похотстваха. Нито бивайте идолопоклонници, както някои от тях, според писаното: „Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят.“ Нито да блудстваме, както блудстваха някои от тях и паднаха в един ден 23 000 души. Нито да изпитаме Господа, както някои от тях го изпитаха и погинаха от змиите. Нито роптайте, както възроптаха някои от тях и погинаха от изстребителя. А всичко това ги получи за примери, и се написа за поука за нас, върху които са стигнали последните времена. Така щото който мисли че стои, нека внимава да не падне.“ (1 Коринтяни 10:1-12)

Кои бяха хората, които Павел описва в този пасаж - хилядите, които „паднаха в един ден“, множествата, убити от змии и останалите, които „погинаха от изстребителя“? Те не бяха Моавци, Ханаанци, Филистимци или някои от останалите езически народи, заобикалящи Израел. Не, Павел говори тук за вярващи - хората на Божия Собствен избор! Тези хора бяха свидетели на невероятни чудеса. Те бяха хранени с духовна храна по свръхестествен начин. Бяха напоявани от скала, за която Павел казва че беше самия Христос. Те бяха добре поучавани и добре снабдявани. При все това Павел казва, че мнозина от същите тези хора бяха поядени от огъня на Божия гняв и унищожени от змии. Апостолът ни казва в пети стих, че тези Израилтяни така разгневиха Бога, че Той ги "измори" в пустинята. Еврейската дума, използвана тук означава, "Той ги изхвърли от ръката Си, разпилявайки ги по земята като прах."

Какво означава това? Господ казваше на Израел: „Няма да приема това от вас! Ако бяхте невинни - ако не бяхте добре поучавани, или не бяхте приемали духовна храна от ръката Ми, или не бяхте виждали доказателства за славата Ми - тогава щях да се занимавам с вас. Но въпреки многото Ми благословения към вас, вие избрахте страстите и идолите. Затова сега ще ви разпръсна. Аз ще ви изхвърля от ръката Си напълно!”

Как е възможно това? Защо Бог ще се отнася толкова жестоко със Собствения Си народ след като бяха облагодетелствани от Него толкова много?

Според Павел, 23 000 от тях умряха в резултат на тяхното блудство и идолопоклонство. Други пък бяха погубени поради роптанието и оплакването им. И накрая, останалите бяха убити от отровни змии. Какво направи тази последна група за да заслужи своята смърт? Павел ни казва много ясно в пети стих: Те изпитаха Христос!

„Нито да изпитаме Господа, както някои от тях Го изпитаха ...”(стих 5)

За нас е лесно да разберем защо Бог се отнася толкова сурово с блудниците, идолопоклонниците и роптателите. Но аз искам да се фокусирам върху този особен грях - изпитването на Господа. Какво има в предвид Павел когато казва, че ние: „Изпитваме Господа”?

Апостолът тук се обръща към един епизод в Битие 17 глава. Израилтяните току що бяха преживели чудото на манната - бели зрънца, съдържащи всичките им необходими хранителни вещества за да преживяват. Това „дребно, люспообразно нещо” падаше на земята сред тях всеки ден. Хората не изработваха или заслужаваха тази духовна храна; Господ им я даваше всеки ден поради благодатта Си. Всичко, което те трябваше да правят бе да я събират.

Но сега те нямаха вода. Те бяха стигнали до място, наречено „Мара”, където водата бе твърде горчива за пиене. Отново бяха в криза, изправяйки се пред поредния изпит. Бог беше задоволил глада им, но не и жаждата им!

Веднага хората започнаха да упрекуват своя водач Мойсей. Те го обвиниха за това, че е безсърдечен лъжец, който ги бе завел в пустинята за да ги изстреби. Те дори искаха да го убият с камъни.

Израилтяните не го знаеха - но те бяха изпитвани

Може би се чудиш защо Бог винаги изпитва Своите хора по този начин? Защо често в нашия живот ние преминаваме от един изпит в друг? И защо изпитите ни като че ли стават все по-чести и по-силни?

Изпитите, които Бог поставяше пред Израел наистина се усилваха. Когато хората не научаваха даден урок от първия път, Господ докарваше по-тежък изпит. И когато те не се научаваха и този път, Той докарваше друг изпит, като отново го усилваше. Сега те бяха се провалили в упованието си в Бога при водите на Мара - което означаваше, че пред тях стоеше по-тежък изпит на тяхната вяра!

Когато днес четем думите на Павел повечето от нас заключават: „Бог се опитваше да изглади дефектите в характера на Израел. Той искаше да премахне нещата, които бяха несходни с Него - да разкрие слабостите им за да могат да станат повече като Христос.”

Това е вярно. Но това бе само част от онова, което Бог вършеше в Израел. Ние не осъзнаваме, че нашия Господ цели много повече когато ни води в кризисни ситуации. Много често Той го прави, защото иска ние да научим нещо важно за самия Него!

Помисли за това: Библията казва, че ние сме Неговия избран народ, Негови царе и свещеници. Точно както народа Му в Стария Завет, днес ние се наслаждаваме на Неговата манна, която е Словото Му. Ние прием от същата Скала, която е Христос. И ние с радваме на по-добри обещания и по-добър завет. Ние сме били освободени от нашето робство, прекосявайки нашето собствено Червено Море. И ние сме видели как Бог е унищожил сатанинските сили, които някога са ни владели.

При все това, подобно на Израел ние също се съмняваме в Бога, роптаем и се оплакваме срещу Него, въпреки всичките Му благословения към нас. Ние се обръщаме към идоли и страсти. И ние Го изпитваме точно както Израилтяните. Казано накратко, ние не сме научили уроците си!

Подобно на Израел, днес много вярващи накрая стигат до място на огромна трудност и изпитание

Днес Господ често ни води до място като Мара, където водите на живота са горчиви. И стигайки там ние също се изправяме пред незадоволена жажда, ядовити въпроси и мрачни съмнения.

Ти може да протестираш: „Не, не можеш да ме сравняваш с онези идолопоклоннически, прелюбодейни Израилтяни! Самият Мойсей каза, че те бяха със закоравени сърца - коравовратни люде, отдадени на отстъпничество. Аз въобще не съм като тях. Аз търся Господа. Не можеш да казваш, че аз съм като тях!”

Но бедните Израилтяни не осъзнава тези неща относно себе си. Те не осъзнаваха какво имаше в сърцата им докато тяхното време на изпитание не дойде. И аз вярвам, че същото е вярно и за Божиите люде днес. Пророк Еремия пише: „Сърцето е измамливо повече от всичко; И е страшно болно, кой може да го познае” (Еремия 17:9)? Помни - това бяха същите хора, които по-късно щяха да треперят пред Господа на планината Си най след като чува заповедите Му. Те бързо щяха да отговорят: „Всичко, което е казал Бог ще го направим. Ще се подчиним на всяка заповед!”

И Израилтяните наистина имаха в предвид това, което казваха. Те бяха изпълнени със страх от Господа и бяха убедени, че няма да се провалят в почитта си към Неговото Слово. Но те нямаха представа какво имаше в сърцата им. Всъщност, те бяха духовно банкрутирали! Виждате ли, Израилтяните живеяха върху преживяването на техния пастир и учител Мойсей. Те нямаха собствена вяра. И когато Бог отдалечи Мойсей отсред тях, в разстояние само на 40 дни те се

отвърнаха от Него! Същото нещо се случва с много Християни днес. Когато чуят проповядваното Божие Слово, те ревностно обещават да му се подчинят с цялото си сърце, а всъщност те живеят върху нечие чуждо преживяване. Те се хранят от поучителни касети, семинари, откровенията на техния пастир - и те нямат никакви собствени дълбоки преживявания с Христос.

Възлюбени, ти не можеш да получиш истинското Божие откровение от някой друг. Проповедникът може да те разпали и вдъхнови, и ти може да се научиш да бълваш библейски наставления и правила. Но докато нямаш собствено преживяване с Исус и не развиеш дълбока връзка с Него, ти не можеш да Го познаеш. Словото Му трябва да работи по своя начин в сърцето ти докато се превърне в едно реално преживяване! Учениците също нямаха представа какво имаше в техните сърца, но Исус имаше. И Той ги заведе до място на изпит, което извади на показ всичко. Той каза на дванадесетте да се качат на една лодка и да прекосят морето, знаейки много добре, че щеше да ги застигне буря. Тези мъже си мислеха, че бяха уповаващи последователи на Учителя. В края на краищата, те бяха виждали хиляди да бъдат нахранвани само с малко риба и няколко питки хляб. И така, те се качиха на лодката и сигурно си мислеха, че никога няма да се усъмнят в Исус отново.

Но едно нещо е да виждаш чудотворната сила в живота на своя пастир, а съвсем друго е ти сам да я преживееш. И когато ветровете задухаха и вълните започнаха да се издигат все по-високо, изпитът на учениците дойде. Скоро лодката се напълни с вода и мъжете започнаха да я изгребват с всички сили. Но само след минути разбраха, че щяха да потънат. Чуйте какво излезе от сърцата на тези мъже в тяхното време на изпитание: „Господи, не те ли е грижа, че всички ние ще умрем? Потъваме! Помогни ни, Исусе! Ти Бог ли си или не? Не ти ли пука за нас?”

Собствените ученици на Исус Го изпитваха! Всъщност те Му казаха почти същите думи, които Израилтяните говореха на Мойсей: „...изпитаха Господа като казаха: Дали е Господ между нас или не?” (Изход 17:7).

Но през цялото време Исус знаеше какво прави. Той можеше да заповяда много по-рано на ветровете и вълните да утихнат много по-рано. Той винаги притежаваше необходимата сила за това. Но вместо това, Той допусна учениците Му да бъдат изпитани - буквално в ситуация „на живот и смърт“!

Какво означава да изпиташ Господа?

Изпитването на Господа започва когато Бог позволи кризите в живота ни да се усилят. Защо го прави Той? Какво цели с това? Нашият Господ допуска това да стана, за да може Той да достигне до най-дълбоките корени на неверието ни! Неговият Дух прониква до всяко кътче на сърцето ни, изявявайки най-отвратителните и ужасни неща - гордост, самодоволство и всичко друго, което възпрепятства Неговата пълнота в нас!

Псалмистът пише за греха на Израел: „Със сърцето си изпитаха Бога...” (Псалм 78:18). Еврейското значение на тази фраза показва, че Израилтяните бяха изпитани „отвъд техните възможности”. Това означава, че не бяха им останали никакви човешки способности да се погрижат сами за себе си. И когато стигнаха до това място, те повярваха, че Бог беше ги изоставил, оставяйки мълчалив и незаинтересован. Това означава накратко да изпиташ Бога. Случва се когато Неговите избрани и благословени люде са поставени в пламъците на изпитанието - и техните кризи продължават да стават все по-интензивни, докато накрая страха скове сърцата им и те извикат: „Господи, къде си? Къде е моето избавление? Защо не си на сцената? С мен ли си или не?” Невъзможно е спасен човек да изпита Господа. Такъв човек не признава Бог в нито една област от живота си. За него всичко, което се случва е въпрос на добър или лош късмет. Само онези, които са най-близко до Господа могат да Го изпитат - тези, които са видели силата Му, опитали са от Неговата милост и благодат и са били призовани да ходят чрез вяра.

Дори праведният Йоан Кръстител преживя онзи вид изпитания, които водят до изпитване на Бога. Докато стоеше в затвора той сигурно се е чудил къде беше Бог в неговата ситуация. До него беше стигнала вест за всичките чудесни неща, които Исус вършеше - изцеляваше хора, вършеше чудеса, привличаше тълпите, които до скоро се стичаха при Йоан. И сега той стоеше сам, очакващ екзекуция.

Йоан беше само човек. Той сигурно се е чудил дали Бог не беше го изоставил. Аз вярвам, че може би една депресия от ада се беше стоварила върху този мъж!

Йоан беше разбрал, че той трябваше да се смаява, за да може Исус да се издига. Но сега през ума му летяха мислите: „Да се смаявам, да, но чак до смърт? Защо трябва да умирам ако Исус наистина е Бог? Ако Той извършва всички тези чудеса за другите, защо да не може да ме освободи? Господи, всичко това е твърде много за да го понеса!“ (Спомнете си, че Христос все още не беше премахнал жилото на смъртта).

Последните думи, които Исус изпрати на Йоан бяха изключително изразителни: „И блажен оня, който не се съблазнява в Мене“ (Матей 11:6). Христос казваше на този благочестив слуга:

„Не се съблазнявай в Мен, Йоане. Знаеш, че Аз върша само онова, което виждам и чувам от Отца. Той има план във всичко това и Той заслужава да Му се има доверие. Ако Той искаше Аз да дойда и да те освободя, знаеш че щях да съм при теб веднага. Можеш да почиваш уверен, че какъвто и да края на всичко това, той ще бъде за Негова слава и ще донесе вечна слава и на теб! Ти преминаваш през последния си изпит, Йоане! Не позволявай съмнението да ограби вратата ти! Вместо това, почивай в Бащинската любов и вяроност към теб. Ти не си под осъждение. Напротив, ти си високо уважаван в Неговите очи. Само бъди твърд!“

Аз вярвам, че Йоан наистина издържа. Когато накрая беше обезглавен от Ирод, той отиде у дома в слава, изпълнен с вяра и почит!

Мойсей знаеше причината за изпитването на Господа в ситуацията на Израел

Те се бяха провалили в уповаването си в Бога при водите на Мара, затова Бог усили тяхното изпитание при Рафидим, където „ ... нямаше вода да пият людете” (Изход 17:1)

Трябва да разбереш, че това не беше една малка криза, пред която сега заставаше Израел. Човек може да върви със седмици без да яде, но само няколко дни без вода. И сега, когато Израел стигна до Рафидим, там не се виждаше никакво вода. Скоро децата започнаха да плачат и семействата да изнемогват от жажда. Беше наистина критична ситуация.

Но Мойсей разбираше пътищата на Господа и той знаеше какво точно ставаше с Израел. Той осъзна, че Бог позволяваше народа Му да бъде напрегнат до краен предел. Защо? Той искаше те изцяло да оставят себе си в Неговата грижа. Той копнееше да ги вида как израстват във вяра и казват: „Бог може!”

След това Писанието ни казва: „(Мойсей) нарече мястото Маса и Мерива поради карането на Израилтяните, и понеже изпитаха Господа като казаха: Дали е Господ между нас или не?” (стих 7)

Думите „Маса” и „Мерива” означават едно и също нещо: „място на изпитание и проверка”. Мойсей тичаше wśród стана викайки: „Това е Маса - изпит, проверка! Това не е краят. Бог не ни е изоставил. Затова не се отказвайте. Стойте твърди! Господ търси вяра и желае да знае какво има в сърцата ни. Той знае как да посрещне нуждата ни. Той само иска ние да уповаваме в Него за ново чудо!”

Знаеш края на тази случка. За нещастие, Израел не упова на Господа. Затова Бог заповяда на Мойсей да вземе жезъла си, да отиде в Хорив и да удари определена скала. Когато Мойсей удари скалата от нея бликна вода, която задоволи жаждата на Израел. Господ доказа още веднъж, че беше с людете си - въпреки тяхното неверие!

Аз те питам - как Израел изпита Господа в този епизод? Беше ли това техният гняв срещу Мойсей - желанието им да убият Божия пророк? Беше ли това ужасното им роптание? Или пък беше идолопоклонническото им блудство?

Нито едно от тези неща не беше истинската причина. Ето как Израел изпита Господа: „... изпитаха Господа като казаха: Дали е Господ между нас или не?” (стих 7)

Бог притежаваше този запас от вода през цялото време. Той можеше да я даде на Израел при първите симптоми на тяхната жажда. Но вместо това Той изчака. Сърцето Му копнееше Неговите избрани, специални люде да осъзнаят любовта Му към тях и да се оставят в Неговите верни ръце. Но за пореден път те се провалиха! Затова Бог ги опита отново - този път оставяйки ги гладни. Мойсей по-късно каза: „ ... Господ Твоя Бог... те смири като те остави да огладнееш... за да те научи...” (Второзаконие 8:2,3)

Това беше поредният изпит на вяра. Щеше ли Израел да владее празните си стомаси и да чакат Бог да им изпрати хляб? Щяха ли да се насърчават един друг във вяра казвайки: „Бог отвори Червеното море за нас. И Той направи сладки горчивите води при Мара. Ние знаем, че Той е верен на Словото Си. Затова, Господи - ние уповаваме на Теб да ни нахраниш. Живи или мъртви, ние сме Твои!” Това бе всичко, което Бог очакваше да чуе!

Ние наистина не знаем какво има в нашите сърца

Няма значение колко много години си вървял с Господа, колко много часове си се молил или колко много Библейски познания си придобил. Ако Бог види в нас нещо, което не е от вяра - област, в която не уповаваме на Него да ни даде силата за да победим - Той ще ни заведе до „Маса”. Той ще ни постави в ситуация, която по човешки е невъзможна и ние ще бъдем изпитани сурово!

Например, ти може искрено да вярваш, че имаш любящо сърце към всички твои братя и сестри в Христа. „Господ ми е дал любов към всички“, заявяваш ти. Но Исус знае, че имаш проблем в една област: ти избухваш когато някой злоупотреби с любовта или добрината ти. Когато това стане, ти носиш постоянна болка в себе си, при все че продължаваш да казваш, че обичаш този човек. Как Бог разкрива този вид лицемерие у теб? Той те довежда до място на изпитание. Той допуска един посредствен, нахален Християнин да застане до теб. Неочаквано, ти ще започнеш да се молиш: „Господи, защо докара този човек в живота ми? Той е трън в плътта ми! Аз съм се опитвал да ти служа вярно - но всичко, което получавам обратно е тази обида!“

Господ те е довел в Маса! Той се опитва да се справи с нещо у теб. Той иска ти да можеш да се изправиш посред ситуацията си и да извикаш: „Аз знам, че моя Бог е с мен. Моите стъпки са нареждани от Него. Той ще ме преведе през всяка моя болка и страдание!“

Ето и друг пример: Ти си избран съд на Господа - пиещ от Неговата жива вода, хранен със Словото Му, свидетелстващ мощни освобождения в живота си. Но въпреки това, в теб остава една област, в която властва греха. Все още имаш един последен, постоянен грях - нечист навик, страст или похот.

Ти мразиш този грях. Правил си обещание след обещание пред Господа да се поправиш, но никога не си побеждавал. Плакал си поради своя навик, умолявайки Господ да те освободи. Изучавал си книги и касети, опитвайки се да намериш ключа към освобождението. При все това никога не си намирал отговор. И за години ти си живял със страх от разобличаване.

Възлюбени, накрая ти ще се озовеш в Маса - в изпита на твоя живот! Що се отнася до степента: целия ад ще се втурне срещу теб в твоята ситуация. Господ ще позволи да бъдеш изпитан от дявола и изведнъж ти ще бъдеш победен от похотта си. Сатана ще се опита да те пресее като жито!

Ще си мислиш, че имаш най-черното сърце в света. Ще си мислиш, че си се отдал отново на своя грях. И накрая ще паднеш по лице отчаян,

плачейки: „Господи, какво става? Откъде дойде цялата тази страст? Сега съм изпитван повече отколкото когато за първи път започнах да търся Твоето избавление. Пропадам!”

Съмненията ще нахлуят в ума ти. Ти ще се чудиш: „Как можа Бог да допусне това нещо в живота ми? То продължава с години. Как може Той да прави всички тези обещания към мен, а после да не бъде верен на Словото Си? Той с мен ли е или не?”

Бог те е довел до място на проверка!

„... изпитах те при водите на Мерива” (Псалом 81:7). Възлюбени, Бог иска ти да знаеш, че Той е можел да те освободи при първия твой вик. Истината е, че през цялото време докато си плакал, борейки и опитвайки се да извоюваш победата, Той е притежавал силата да премахне всяко зло нещо от теб. „Тогавя защо Той не го направи?” - питаш ти. „Той наказва ли ме? Защо ме накара да преживея такава борба?” Когато размишляваш за кризата на Израел, може да се изкушиш да кажеш: „Боже, не очакваше ли прекалено много от тези хора? Те бяха уплашени, и то с право. В края на краищата, никой не може да живее без вода. Как е възможно те да Те изпитваха, когато просто викаха поради своята нужда?” Но спомни си - тези хора бяха добре нахранени и добре поучавани, потопени в знамения и чудеса. Те не бяха духовни новаци. И те не бяха оставени без грижовен пастир. Всеки ден те имаха видим, засеняващ облак като доказателство, че Бог беше с тях. И всяка вечер те имаха успокояващ пламък в небето. Всяка сутрин върху земята те намираха манна, редовно изпращана от небето. Бог беше снабдил Израел с всичко необходимо за изграждане на тяхната вяра! Наистина, Бог не говори просто ей така, когато предупреждава: „Без вяра не можете да ми угодите. Вие истински трябва да вярвате, че АЗ СЪМ и че Аз винаги ще възнаграждавам вярата. Затова Аз очаквам Моите добре хранени, добре поучавани деца да имат упование в Мен!” А изпита, през който преминаваш? Какво очаква Бог от теб в твоето време на трудност?

Той иска ти да вярваш в Словото Му - в Неговите обещания! Той иска ти напълно да се довериш, че Той е с теб в твоите борби. Няма значение дали целият ад се е изправил срещу теб. Неговото присъствие никога няма да бъде отнето от теб, дори сред твоите страхове и сълзи. Нито една стрела на дявола - никаква мощна атака срещу теб не ще те разруши. Твоят Баща вече е пуснал в действие Своя план за твоето освобождение!

Той просто чака ти да се хванеш за Него с пълно упование. Той иска ти да можеш да кажеш в лицето на всичките твои страховити изкушения: „Аз може да не разбирам всичко това, но аз зная, че моя Господ няма да ме изостави. Жив или мъртъв, на повърхността или на дъното, аз уповавам на Него да ме изведе!”

Твоята битка ще свърши само когато дойдеш до пълно упование в Господа, вярвайки че Той е с теб със сила и любов. Затова отхвърли всички мисли, че Бог не те зачита или е затворил очите Си за твоите обстоятелства. Това е изпитването на Господа - да Го накараш да докаже верността Си. А всъщност Той вече го е правил много пъти! Скъпи светия, не трябва да се страхуваш от змиите. Павел завършва този пасаж с обещание: „Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човекът; обаче Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече от колкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.” (1 Коринтяни 10:13)

Бог казва на теб: „Ти не пропадаш. Аз съм с теб през всичко това! Ако просто потърсиш лицето Ми и Ми се довериш, Аз ще те преведа. Аз ще те направя способен да стоиш твърдо и да издържиш всичко, което идва - защото Аз съм винаги с теб!”

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.